

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: פרילינג	שם פרטי: בלה
----------------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: שטרסלר	בלועזית Shtrasler	שם נעורים: שטרסלר
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: בלה	בלועזית Bella	מין: ז / י
מקום לידה (ישוב, מחוז):	בלועזית	תאריך לידה: 25.12.1933
שם פרטי של האב: יוסף	שם פרטי ושם נעורים של האם: רחל שוורץ	ארץ לידה: פולין
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	שם נעורים של האישה:	
מגורים קבוע לפני המלחמה : צ'יקובסטרה	בלועזית	ארץ המגורים: פולין
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ):	סיביר	
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: סיביר	תאריך השחרור: 04/1946	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? פולין	
מקומות/מחנות בדרך לארץ: גרמניה	שנת עליה: 1949	שם האנייה (אם עלה בדרך הים): טמפה פנמה

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון היו לי שישה אחים ואחיות.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביונדנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

בתחילת 1939 החלו מהומות, גניבות ורציחות ע"י הפולנים ששמעו על תחילת המלחמה. עם כניסת הגרמנים לעיר החלו גם הפגזות ומהומות. אחרי שהגרמנים המשיכו הלאה, ונהיה מעט שקט, אמי גילתה תושייה והחליטה לברוח בהזדמנות הראשונה וכך, כשהגיעו הרוסים, הצטרפנו אליהם לסיביר ושם שהינו במהלך כל המלחמה. היינו כל המשפחה, הוריי, ששת אחיי ואני בחדר אחד. 2 מאחיי גוייסו לצבא הרוסי. במהלך כל שנות המלחמה חיינו בקור וברעב.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

בסוף המלחמה, הוחזרנו לפולין הכבושה. לאחר כמה חודשים החלו פוגרומים ולכן עברנו לגרמניה.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

ב-1949 עליתי ביחד עם שניים מאחיי והוריי לארץ. שאר האחים עלו לארץ בנפרד דרך צרפת. כשהגענו לארץ נקלטנו בבית עולים בנתניה, שם שהינו 13 חודשים ואז עברנו לשיכון עמידר בפ"ת. בשל מחלת אבי נאלצתי להתחיל לעבוד במפעל יכין ולוותר על הלימודים לצורך פרנסת המשפחה. כשהייתי בת 18.5 הכרתי את בעלי והתחתנו ב-1952. בשנת 1953 נולדה בתנו הבכורה ובשנת 1955 נולד בנו. כיום אני סועדת בנאמנות (ראויה להערכה, ה.ל.) ותוך קשיים רבים את בעלי החולה, שאף הוא ניצל שואה שמתמודד מידי יום עם הטראומה שעבר והסבל שחווה במחנות בזמן המלחמה.

ראיון: הילה לטוביץ
פתח תקוה. יולי 2009

עריכה: קרן אלמוג